

musika u RUPER ORDORIKA ETA MUGALARIS

Hogei urteotako Polaroidak

n

Artista: Ruper Ordorika. **Lekua:** Bilboko Kafe Antzokia. **Eguna:** Azaroak 25. **Jende Kopurua:** 77 lagun. **Iraupena:** 2 ordu eta 25 minutu. **Salneurria:** 1.000 pezeta.

22.15: Kafe Antzokiko Fermin Etxegoienek aurkezpena egiten du. Ekitaldia hasten da: Ruperrek alkandora gorria janzten du; gitarra elektrikoari eusten dio. Inguruan, Mugalaris taldea: Nando de la Casa (teklatuak eta perkusio elektronikoa), Angel Celada (bateria), Javi Antoñana (guitarrak) eta Iñigo Goldarazena (bost sokako baxua). Mahaian, Angel Katarain. Lehenengo kanta: *Crack (pipa bat)*.

22.19: Gaueko lehenengo klasikoa: *Nire furgoi beltza. Reggaearen kadentzia galdu du, soinu garaikidetik hurbilago kokatzeko. Hurrengoak Erruduna, Zaldiak negarrez* —Celadaren kolpe bikaina jasotzen dugu jadanik—, eta *Geldirik ez egon*. Lema ederra.

22.48: *37 galdera*. Inguruko neska batzuk hitzak kantatzen dituzte ahopean. Hurrengoak, *Hamabostean behin*. Jon Trollope astiro-astiro dabil labandierarantz. Ez da harritzekoa: hamalau urte pasa dira eta zahartu da. Entzuleriak ozenki kantatzen du oraingoan. Teklatuek eta *wah-wah* pedalak protagonista laguntzen dute ibilaldi geldoan. Ondoren, *Bye bye gizontxo* lasaia, baita sakona ere Iñigo eta Angeli esker.

23.00: Tapia eta Bixente agertzen dira. Mugalaris badoaz. Hiru Trukuren ezer joko dute? Ez, *Beste edozein* hiritarra dugu gaueko lehenengo pieza akustikoa. Ruperrek akustikoa ere hartu du; Bixentek, mandolina. Gero, Sarrionandiaren *Galtzetan gordetzeko koblak*, kartzelako zeru tristea deskribatzen. Jendearen txalo ugari.

23.11: Mugalaris bueltan. Enzensbergerren hitz moldatuak orain, *Berreziketaren zailtasunari buruz*, lagunarteko gau baten lana. Ruperrek akustikoa mantentzen du eskutartean. Hurrengoan, *On gizona naiz-en*, Nandoren moldaketak agertzen dira garbi, batez ere amaieraren gorakadan.

23.49: Ruperrek Mugalaris taldearen partaideak aurkezten dizkigu. Berehala, *Ene begiek* burutzen dituzte, indartsu, elektriko, hiru ahotsen armoniak Ruperren inguruan. Ederra benetan. Lehenbiziko agurra. Desagertu baino lehen, entzuleria beste bat, beste bat hasi da.

23.55: *Fas fatum* dugu lehenengo bisa. Pieza hau ere lasaitu egin da (hogei urte pasa dira konposatu zenetik). Gero, *Beltzarana*. Emakume askok kantatzen du. Gozatzen ari da emakumezko entzuleria.

12.14: Beste une magikoa: Ruper, akustikoarekin bakarrik, *Herdoilarena* egiten du. Orain dela hogei urte Atxagak egindako Bilboko argazkia. Titanioa agertu da, baina herdoilak,

eskaleek eta prostitutek hor diraute. Kantu mingotsa, bortitza, ederra. Tristezia gainditzeko, *Egin kontu* jotzen dute. Hasierako akordeak entzun bezain laster, izugarrizko txaloak. Gero, lasaitzeko, *Baltsean*, Bixente eta Tapiarekin. Agur, agur. Beste bat, beste bat.

12.37: Benetako agurra. Hotz dago kalean. Buruan, oraindik, Ruperren kantuak. Hogei urte pasa dira bere piezak entzuten hasi ginenetik. Poema liburu on bat bildu du oñatiarrak. Melodiak ere eguneratu dira. Martxoan egun hauetan grabaturiko diskoa entzuteko aukera izango dugu. Orduan konturatuko gara 80 eta 90eko hamarkadak ziztu batean bizi izan ditugula. Urte bizkor horien polaroid zehatzak, Ruperren kantuen bidez, izango ditugu, bederen. Ez da gutxi.

Joseba Martin